

ת"פ 58915/10/21 - מדינת ישראל נגד אחמד בן חבאס עלייאן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 58915-10-21 מדינת ישראל נ' בן חבאס
עלייאן(עציר)

לפני כבוד השופט רונת פוזננסקי כץ
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם אחמד בן חבאס עלייאן
ע"י ב"כ עו"ד מוחמד פאוזי

גזר דין

חלק כללי

1. ביום 14.03.22 הודה הנאשם והורשע בכתב אישום מתוקן בעבירות של **פציעה כשעברין מזויין** - עבירה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: **החוק**) ובעבירת **איומים** לפי סעיף 192 לחוק.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 12.10.21, בשעות הערב המאוחרות, יצר הנאשם קשר טלפוני עם ק.ס. (להלן: **המתלוננת**), וזאת לצורך תיאום הגעתו לדירתה בתל אביב שברחוב ראש פינה 7 בתל אביב (להלן: **הדירה**), על מנת לצרוך ממנה שירותי מין.

3. בהמשך לאמור, ביום 13.10.21 בשעה 00:40 לערך, הגיע הנאשם לדירה ולאחר זמן מה נתגלע ויכוח בינו לבין המתלוננת בנוגע לתשלום שמגיע למתלוננת. במהלך הוויכוח תקף הנאשם את המתלוננת בכך שדחף אותה למיטה, תפס בקבוק זכוכית ובו משקה (להלן: הבקבוק) וניפץ אותו על ראשה של המתלוננת. מיד בהמשך הכה הנאשם את המתלוננת באמצעות הבקבוק השבור באזור החזה השמאלי של המתלוננת, תוך שביקש ממנה את מפתחות הדירה. הנאשם תפס את המתלוננת בכתפיה ודחף אותה לעבר המיטה על שברי הזכוכית, נטל בקבוק וויסקי ואיים שיתקוף באמצעותו את המתלוננת באם לא תמצא את מפתחות הדירה ובמהירות. משמצאה המתלוננת את המפתחות ומסרה אותם לנאשם, איים עליה הנאשם באומרו שאם תצא מהחדר ירצח אותה, יצא מהדירה ונעל את המתלוננת בתוך הדירה.

4. כתוצאה מהתקיפות האמורות נגרמו למתלוננת **פציעות** בדמות **חתך ודמם קל בקרקפת וחתך באורך של כ-15 ס"מ בשדה השמאלי**. המתלוננת הובהלה לבית חולים והוכנסה לחדר ניתוח שם טופל הפצע ממנו סבלה בחזה השמאלי וכן בוצעה סגירה ע"י סיכות של חתכים בקרקפת.

ראיות לעונש - תצהיר נפגעת עבירה

5. לבית המשפט הוגש תצהיר נפגעת עבירה אשר האמור בו לא הותיר מקום לספק בדבר הפגיעה החמורה לה גרם הנאשם במעשיו. בדברי המתלוננת לבית המשפט, אותם מצאתי להביא במלואם, נאמר כך "**עברו עלי ועדיין חודשים שאני בטראומה וקשה לי לחיות אני חיה עם חרדות ופחדים לא יוצאת בלילות..... כל הזמן בראש שלי מדמינת שהוא תקף אותי ואני מסתכלת על הדקירה ובוכה וצועקת והוא פשוט ממשיך להשתיק אותי ולהכות אותי בבקבוקים ואלכוהול. אני חיה על כדורים כדורי הרגעה ושינה... אני חייבת טיפול נפשי ופיזי....**".

6. המתלוננת הוסיפה וכתבה כי בשל הצלקות להן גרם הנאשם היא אינה יכולה להתלבש כרצונה, מצבה הנפשי קשה והיא צריכה לעבור ניתוח פלסטי. ואם בכך לא די, בעקבות המקרה נדרשה לעזוב את הדירה בה התגוררה וכיום היא מתגוררת בבית מלון.

תסקיר שירות מבחן

7. הנאשם בן 25, נשוי ואב לשני ילדים קטינים, התגורר טרם מעצרו בבית הוריו עם אמו, רעייתו וילדיו ותיאר יחסים קרובים ורציפים בין כל בני המשפחה.

8. הנאשם סיים 11 שנות לימוד ותיאר התנהלות תקינה בפן החברתי ועיסוק בפרנסת המשפחה לשם קידום מצבו הכלכלי. בגיל 13 אובחן כסובל מקרישיות דם והוא נוטל טיפול תרופתי קבוע ונמצא במעקב. בגיל 14 החל לעבוד במוסך המשפחתי והתמיד בכך משך מספר שנים. כיום אינו עובד ומתקיים מדמי קצבת אבטחת הכנסה וזאת עקב החמרה במצבו הבריאותי. השלכות העדר פרנסה הביאו לחילוקי דעות בינו לבין רעייתו.

9. הנאשם תיאר את מערכת היחסים עם רעייתו כחיובית וככזו אשר בבסיסה כבוד הדדי וחלוקת תפקידים. לצד זאת, בתסקיר של שירות המבחן, תואר מצב בו התגלע ויכוח בינו לבין רעייתו אשר הסלים עד לכדי הזמנת משטרה. כיום נמצא בקשר טלפוני עם רעייתו, אשר עברה להתגורר יחד עם ילדיה בבית הוריה.

10. בעברו של הנאשם שימוש ספוראדי באלכוהול ולדבריו מעולם לא השתמש בסמים.

11. לנאשם הרשעה אחת משנת 2019 בגינה נידון לריצוי מאסר בע"ש למשך שלושה חודשים - עונש אותו לא סיים נוכח מעצרו בתיק זה. במסגרת ההליך הקודם הופנה הנאשם לשירות המבחן, אשר התרשם כי עסקין בנאשם שגדל ללא גורמים מציבי גבולות ומספקי תמיכה. במסגרת האבחון שולב הנאשם בקבוצת "צעירים" בשירות המבחן

והתמיד להגיע, אך התקשה לשתף פעולה ובחר להציג חלקים מתפקדים וחיוניים בלבד. בנוסף כנגד הנאשם תלוי ועומד תיק מב"ד מחודש יולי 2021 בחשד לביצוע עבירות אלימות וסמים.

12. באשר לעבירה נשוא תיק זה מסר הנאשם כי פנה לקבלת שירותי מסאג' דרך מודעה ברשת חברתית ואולם כשהגיע למקום הופתע מהמראה וממאפיינה של מעניקת השירות ומשכך ביקש לחזור בו ולעזוב את המקום. כתגובה לדבריו איימה עליו המתלוננת ואף עשתה שימוש בשוקר חשמלי וזאת על מנת שישלם לה בעבור השירות שהזמין. הנאשם סירב לכך. לטענתו הרגיש מאוים עד כדי סכנה ממשית לחייו ומתוך אקט של הגנה עצמית ביצע את המיוחס לו.

13. שירות המבחן ציין בתסקירו כי הנאשם מבין את חומרת מעשיו אך לטענתו פעל מתוך תחושת איום ובכך ניכר כי ביקש לצמצם את חלקו, תוך נטייה לרציונליזציה של מעשיו, התעלמות מהשלכות מעשיו על המתלוננת והפגנת קושי לבחון באופן מעמיק את הרקע לתחושותיו כלפיה.

14. **כגורמי סיכון** ציין שירות המבחן את הגבולות הפרוצים כגון עמדות פטריארכליות ומסורתיות בהן מחזיק הנאשם, בין היתר לנשים ותפקידי מגדר, לצד נטייה לתגובות בלתי מווסתות ואגרסיביות במצבי דחק. לצד זאת ציין שירות המבחן את **גורמי הסיכון** ונתן משקל לשיח המכבד שניהל עמם הנאשם, מודעותו באופן ראשוני לחומרת מעשיו, הודאתו כי פעל בצורה אלימה והחרטה המילולית שהביע. הנאשם ביטא שאיפה לנהל אורח חיים תקין ומתפקד ולשאת באחריות כלפי משפחתו.

15. **בתסקיר המשלים** ציין שירות המבחן כי שוחח עם המתלוננת וביקש להיפגש עמה. המתלוננת הסכימה ואולם בהמשך נמנעה מלענות לשיחות טלפוניות ומשכך לא התאפשר לשירות המבחן למסור עמדתה.

16. לאור האמור ומשהנאשם לא ביטא נזקקות טיפולית או הכרה בבעייתיות המצריכה התערבות חיצונית, **שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית והמליץ על הטלת עונש מאסר בפועל, לצד ענישה מותנית ופיצוי כספי למתלוננת.**

טיעוני המאשימה לעונש

17. לבית המשפט הוגשו גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם כמו גם צילומי החבלות של המתלוננת. המאשימה תיארה את עובדות כתב האישום המתוקן וציינה כי מן המפורט עולה תמונה מטרידה מאוד של נאשם אשר נהג באלימות חסרת רסן כנגד המתלוננת. לשיטתה מדובר בתקיפה אכזרית וסדיסטית תוך שהנאשם איים על המתלוננת ברצח - איום שהאפקט שלו ברור נוכח השימוש שעשה הנאשם בבקבוק אותו שבר על ראשה.

18. הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום ופצע את המתלוננת פציעות קשות ולאחר שעשה כל זאת, עזב את המקום מבלי להעניק לה עזרה. הצילומים אשר הוגשו לבית המשפט מלמדים על

חומרת הפגיעה, אשר חייבה את הבהלתה של המתלוננת לבית החולים והכנסתה לחדר ניתוח. מאזן הכוחות בין הנאשם למתלוננת ברורים ונוכח תוצאות האירוע ניכר שרק בדרך נס לא הסתיים האירוע באופן חמור הרבה יותר מזה בו הסתיים, וזאת בשים לב לעומק הפגיעה ומיקומה.

19. המאשימה הפנתה **לערכים המוגנים** שנפגעו ביניהם שלמות גופה ונפשה של המתלוננת וזכותה לחיות את חייה בכבוד. רף הפגיעה בערכים המוגנים הוא מהגבוהים שכן מעשיו של הנאשם משקפים תקיפה אכזרית משוללת רסן כלפי המתלוננת, וזאת על לא עוול בכפה.

20. באשר **למתחם העונש ההולם** עתרה המאשימה **למתחם אשר נע בין 36 חודשי מאסר בפועל ועד 42 חודשי מאסר בפועל** והפנתה לפסיקה כדלהלן, תוך שצינה כי האירוע בענייננו חמור יותר:

א. ת"פ 38999-01-20 **מדינת ישראל נ' משה שמי** (19.04.20) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של **פגיעה כשהעברין מזוין**. על רקע היכרות של המתלון את בת זוגו של הנאשם, הניח המתלון את ידו על בת זוגו, דבר אשר לא מצא חן בעיני הנאשם. הנאשם, בהיותו תחת השפעת אלכוהול, **הפיל את המתלון על הרצפה, נטל בקבוק זכוכית והטיח על ראשו של המתלון ובעט בו. מיד ובסמוך נטל הנאשם בקבוק זכוכית נוסף והשליכו לעבר המתלון. הבקבוק התנפץ על הרצפה בסמוך למתלון.** הנאשם בעל עבר פלילי הכולל 8 הרשעות קודמות, נידון ל - 22 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.

ב. עפ"ג **מדינת ישראל נ' סניר רפאל** (16.07.19) - הנאשם הודה והורשע **בשני כתבי אישום מתוקנים בעבירת פגיעה כשהעברין מזוין ובתיק נוסף בגין עבירה של פריצה לבניין שאינו דירה.** הנאשם פגש את המתלוננת עמה הייתה לו היכרות מוקדמת והזמין אותה לביתו על מנת לקיים עמה יחסי מין. המתלוננת סירבה להתלוות אל הנאשם אשר בתגובה הרים קרש מהרצפה והיכה את המתלוננת בראשה. המתלוננת הפצירה בנאשם שיעזוב אותה ואולם עת ניסתה לקום מהרצפה היכה אותה הנאשם באמצעות אבן במצחה. המתלוננת הצליחה לברוח ולהתחבא ואולם הנאשם הגיע למקום המסתור כשבדו קרש והיכה את המתלוננת בישבנה ובאיבר מינה. בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה אשר נע בין 18 חודשי מאסר ועד 36 חודשי מאסר בפועל וגזר את דינו של הנאשם ל- 24 חודשי מאסר בפועל על כלל תיקיו. ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל כך שמתחם העונש שונה לכזה שנע בין 24 חודשי מאסר ועד 42 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם הוטל עונש מאסר של 27 חודשים (עונש של 5 חודשי מאסר בגין תיק הצירוף נישא כולו במצטבר כך שסך הכל ריצה הנאשם עונש של 32 חודשי מאסר).

21. המאשימה התייחסה בטיעוניה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם אינו נוטל אחריות מלאה על מעשיו וטוען כי פעל מתוך הגנה עצמית. שירות המבחן התרשם מנטייתו של הנאשם לצמצם את התנהלותו והמליץ להטיל על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג ובריח.

22. נוכח מכלול האמור סברה המאשימה כי יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם ועתרה להשית עליו **36 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי למתלוננת.**

טיעוני ההגנה לעונש

23. בא כוח הנאשם הפנה בטיעוניו להודיית הנאשם בהזדמנות הראשונה - הודיה אשר הביאה לחסכון בזמן שיפוטי יקר. לדבריו, הנאשם למד לקח שכן נמצא במעצר תקופה לא מבוטלת, קיבל אחריות על העבירות אותן ביצע והבין את ההשלכות והמשמעות של מעשיו הקשים.

24. ב"כ הנאשם פירט את קורות חייו של הנאשם וציין כי הנאשם בן 25, אב ל-2 ילדים, מפרנס יחיד במשפחתו. מעצרו הוביל להתדרדרות נוספת במצבה הכלכלי של המשפחה, אשר נמצאת בחוב של 200,000 ₪ ומתנהל כנגדה תיק פש"ר. בנוסף ביקש ב"כ הנאשם להפנות למצבו הרפואי של הנאשם.

25. האירוע נשוא האישום לא היה מתוכנן אלא התגלגל והסלים ומכאן שרמת הסיכון, גם על פי התרשמות שירות המבחן, הינה בינונית. הנאשם אמנם הודה כי פעל בצורה אלימה אך ביטא רצון להתמקד בדאגה למשפחתו ללא מעורבות בפלילים, כאשר הרישום הפלילי היחיד בעברו הינו ישן למדי ואינו רלוונטי כלל.

26. בא כוח הנאשם עתר **למתחם הענישה מתון ולעונש שלא יעלה על 12 חודשי מאסר בפועל** ולתמיכה בעתירתו הפנה למספר פסקי דין, כדלקמן:

א. עפ"ג 35076-10-21 **גובניה נ' מדינת ישראל** (23.12.21) - הנאשם הודה והורשע בעבירת **פציעה כשהעברין מזויין**. במקרה זה ביקש הנאשם מהמתלוננת לבוא לביתו ולשתות עמו אלוהול. משהמתלוננת סירבה הטיח הנאשם בראשה ובגופה של המתלוננת בקבוק זכוכית. הנאשם אחז בשברי הבקבוק ודקר באמצעותם את המתלוננת בידה. עוברי אורח ניסו להניא את הנאשם מלהמשיך במעשיו אולם הנאשם נחלץ מידיהם, רץ לעבר המתלוננת וזרק לעברה שקית המכילה בקבוקי זכוכית וזו פגעה בגבה. בית המשפט קמא קבע מתחם ענישה אשר נע בין 9 חודשי מאסר בפועל ועד 24 חודשי מאסר בפועל וגזר את דינו ל-12 חודשי מאסר. ערעור לבית המשפט המחוזי התקבל ובית המשפט המחוזי הקל בעונשו והורה על 9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

ב. ת"פ 74168-1-20 **מדינת ישראל נ' סנדוקה** (12.09.21) - הנאשם הודה והורשע בעבירת **פציעה כשהעברין מזויין והחזקת סכין**. בין הנאשם למתלונן החל ויכוח בעוד הנאשם מחזיק סכין מקופלת בידו. בין הנאשם למתלונן ולנוכחים נוספים פרצה קטטה במהלכה ניסו הנאשם והאחר לדקור האחד את השני. בהמשך הרים הנאשם אבן והחל לרוץ אחרי האחרים ובאמצעות אותה אבן היכה את האחר. בשלב זה **דקר הנאשם את המתלונן פעמיים באמצעות הסכין שהחזיק בידו**. בית המשפט קבע

מתחם ענישה אשר נע בין חודש ועד 12 חודשי מאסר בפועל. בתיק נוסף ת"פ 74229-12-20 **מדינת ישראל נ' הזאילה** (27.06.21) אשר עוסק בעניינו של נאשם אחר שהיה מעורב באותה תקרית. הנאשם אחז בחפץ חד ודקר את האחר. בית המשפט קבע מתחם ענישה אשר נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בע"ש ועד לשנת מאסר בפועל וגזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בע"ש.

ג. ע"פ 9147/17 **חודיפה נ' מדינת ישראל** (20.09.18) - הנאשם הודה והורשע בעבירה של **חבלה בנסיבות מחמירות** כאשר **דקר את המתלונן באמצעות חפץ חד בפניו** על רקע סכסוך קודם. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה אשר נע בין 10 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר בפועל וגזר את דינו ל-12 חודשי מאסר. ערעור המערער לעליון התקבל ועונשו הוקל והועמד על 6 חודשי מאסר לריצוי בע"ש וזאת לאור כבדת הדרך שעשה הנאשם בהליך טיפולי וסיכוי ממשי לשיקום.

ד. ת"פ 25278-01-18 **מדינת ישראל נ' דיאז** (15.04.19) - הנאשם הודה והורשע בעבירות של **פציעה כשהעברין מזויין והחזקת סם לצריכה עצמית**. הנאשם תקף את המתלונן, עמו לא הייתה לו כל היכרות מוקדמת, באמצעות **מספריים בצווארו וכשנשמטו המספריים מידיו נתן למתלונן מכת אגרוף בפניו**. בית המשפט קבע מתחם ענישה אשר נע בין מספר חודשים שיכול וירוצו בע"ש ועד ל-24 חודשי מאסר בפועל, וגזר את דינו של הנאשם ל-5 חודשי מאסר שירוצו בע"ש.

27. בנסיבות האמורות ובשים לב לפסיקה שהוגשה ביקש ב"כ הנאשם כי יבוצע איזון בין האינטרס הציבורי עליו צריך להגן לבין נסיבותיו האישיות של הנאשם ונסיבות המקרה. איזון זה, כך לשיטת ב"כ הנאשם, אמור להוביל למסקנה כי יש להטיל על הנאשם עונש בדמות **מספר חודשי מאסר בודדים לצד פיצוי למתלוננת, תוך לקיחה בחשבון של מצבו הכלכלי של הנאשם**.

הנאשם בדברו האחרון

28. הנאשם פנה לבית המשפט ואמר כי הוא מבין שעשה טעות עליה לא יחזור, מבין את חומרת מעשיו ומצר על החבלות הקשות להן גרם. לטענתו, לא תיאר לעצמו כי יגיע למצב בו הוא נמצא וביקש לקבל טיפול בעת מאסרו.

29. הנאשם הוסיף ואמר כי בתקופת מעצרו ניסה ועודו מנסה להשתנות ולשקם את חייו וכי יש לו ילדים, אישה ובית שמחכים לשובו.

דין והכרעה

הנסיבות וחומרת העבירות בהן הודה הנאשם

30. מקרה אלימות זה אשר נדון בפניי הינו מהמקרים הקשים והחמורים המובאים בפני בית המשפט, וזאת לאו דווקא על שום רף החומרה של האלימות (שהינו גבוה), או החבלות שנגרמו למתלוננת (שהינן חמורות), אלא דווקא משום שאת האלימות הקשה נקט הנאשם באכזריות, ללא חמלה ומבלי שאף מצא לנכון העניק עזרה, ועשה כן כלפי מתלוננת מוחלשת המצויה בשולי החברה,

עמוד 6

נעדרת הגנה, אשר מטבע הדברים חשופה הרבה יותר לאלימות מילולית ופיזית.

31. רבות נכתב ונאמר על תופעת האלימות, לעיתים אף אלימות קשה, לעיתים על רקע סוגיות של מה בכך, אשר מתרחשת חדשות לבקרים במדינתנו. תופעה מטרידה זו של אלימות פוגענית ואכזרית מוצאת את דרכה לכלל תחומי החיים בחברה ולכלל תושביה. מקרי אלימות מצערים מתרחשים בבתי החולים, במקומות בילוי, באתרי תיירות וכמובן אלימות חמורה ומשמעותית המתרחשת כל העת בין כותלי הבית בתוך המשפחה. רק לאחרונה יצאה החלטה מבית המשפט העליון בבג"צ 4742/22 של כבוד השופט עמית אשר עסקה, בין השאר, באלימות הננקטת חדשות לבקרים כלפי צוותים רפואיים. הדברים אשר נאמרו שם רלוונטיים לעניינו בכל הנוגע לאלימות מתפרצת ומשוללת רסן

"אין חולק כי האלימות והבריונות הן תופעות שיש להוקיע ולהקיא ממחוזותינו, ויש להיאבק בהן בכלל האמצעים".

32. המקרים אשר מוצאים דרכם לבית המשפט מלמדים על גובה הלהבות של האלימות כמו גם על ה"יד קלה על ההדק". בתי המשפט, כחלק מהמאבק למיגור תופעת האלימות, גוזר את דינם של העבריינים על פי מדיניות הענישה הנוהגת, נסיבות האירוע, מידת חומרתו, ההיכרות בין הצדדים או היעדרה ותוצאות המעשה. הענישה מתחייבת נוכח הפגיעה בערכים המוגנים הנוגעים לשמירה על שלום הציבור וביטחונו, וכן בערכים הנוגעים להגנה על ערך חיי האדם באשר הוא אדם ושלמות גופו. לא אחת עמדו בתי המשפט על מגמת הענישה המחמירה בה יש לנקוט ביחס לעבירות אלימות. כך למשל בע"פ 5641/09 מ"י נ. ברזינסקי (מיום 22.3.10). באותו עניין נקבע-

"אל מול אלימות מעוררת סלידה שכזו יש להגיב ביד קשה ביותר. תופעה נוראה זו אשר פשתה בארצנו כאש בשדה קוצים מחייבת את כל הגורמים לתת ידם למלחמת חורמה באלימות המכרסמת ביסודות חברתנו הדמוקרטית. במסגרת זו שומה על בתי המשפט להכביד את הענישה על עבריינים אלו. "חברתנו הפכה להיותה חברה אלימה, ותרומתו של בית-המשפט למלחמה באלימות היא בהטלת עונשים ראויים" (ע"פ 5753/04 מדינת ישראל נ' רייכמן ([פורסם בנבו], 7.2.2005)), שישקפו ערכים של תגמול והרתעה... "יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להילחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד"

33. המקרה שבפניי נמנה על אותם מקרים בהם לא רק שננקטה אלימות חמורה באמצעות חפץ חד אשר בנקל יכולה הייתה לגרום לנזק חמור בהרבה מזה שנגרם למתלוננת ואולי אף למותה, אלא שלאירוע האלים לא קדמה כל היכרות או סכסוך שיכולים היו לעמוד בבסיס התוקפנות משוללת הרסן.

34. למותר לציין כי כל אדם באשר הוא אדם זכאי לחיות בתחושת ביטחון, ללא כל חשש מפני תוקפנות אלימה אשר עשויה לפגוע בו פגיעה קשה ולשבש באחת את שגרת יומו. האינטרס הציבורי מחייב הגנה הדוקה על ביטחון כלל הציבור, ובכלל זאת הגנה הדוקה במיוחד על אותם הנמנים על החלקים המוחלשים בחברה. זהו עיקרון יסוד וערך עליון עליו יש להגן ולשמור מכל משמר ובעניין זה אין כל משמעות לשאלת עיסוקו של הקורבן.

35. הדברים מקבלים משנה תוקף כאשר האלימות ננקטת כלפי הקורבן על רקע ובשל עיסוקו, לא כל שכן על רקע היותו מוחלש ובלתי מוגן וכאשר הפגיעה בו עשויה להיראות לפוגע ככזו שלא תגבה ממנו ומחירותו מחיר יקר. כפי שנכתב בכתב האישום המתוקן, המתלוננת עסקה במתן שירותי מין. יש להניח כי עיסוק זה הציב אותה בשולי החברה ובסכנה מתמדת לביטחונה האישי. ואולם דווקא כאשר הקורבן עוסקת במתן שירותי מין לפרנסתה, שומה עלינו כחברה להקפיד ולשמור ביתר שאת על ביטחונה ועל שלמות גופה מפני מי אשר מבקש להרע לה, רק מפני שהחליט כי אינו מוכן לשלם עבור השירות שקיבל וכי סירובו זה יכול לבוא לידי ביטוי באלימות קשה כלפיה ובאיומים על חייה.

36. הנאשם בחר לפנות אל המתלוננת על מנת לקבל שירותי מין ואולם כאשר הגיעה עת התשלום סירב לשלם ומכאן התפתחו הדברים לאלימות המפורטת בכתב האישום המתוקן. הנאשם דחף את המתלוננת למיטה, אחז בידו בבקבוק זכוכית אותו ניפץ על ראשה, היכה את המתלוננת באמצעות הבקבוק השבור באזור החזה, גרם לה לחבלה ודרש ממנה את מפתחות הדירה. הנאשם גרם למתלוננת לפציעה חמורה אולם חרף זאת הותיר אותה בדירה מדממת ופצועה, נטל את המפתחות, איים על המתלוננת באומרו שאם תצא מהחדר ירצח אותה ויצא מהדירה, כשהוא נועל את הדלת ומותיר את המתלוננת לבדה, מדממת ופצועה ומבלי שהזעיק עזרה.

37. מעשיו של הנאשם מלמדים על אכזריות והיעדר חמלה כמו גם על ברוטלית משוללת כל רסן - והכל כלפי המתלוננת אותה לא הכיר קודם ואשר ביניהם לא היה כל סכסוך מקדים. האלימות שנקט הנאשם על רקע מחלוקת של מה בכך נוכח רצונו שלא לשלם למתלוננת עבור שירותיה, הותירה את המתלוננת עם חתך קל בקרקפת וחתך באורך של כ-15 ס"מ בשדה השמאלי ו הביאה לכך שהמתלוננת עברה ניתוח ועודה סובלת מהשלכות מעשיו של הנאשם.

38. תוצאות התקיפה האלימה והאכזרית הותירו את המתלוננת לא רק פגועה וחבולה, פצועה ומדממת, אלא שהמתלוננת נאלצה לעבור ניתוח ולהחלים ואף לעבור דירה, ובמהלך כל התקופה נפגעה יכולתה להתפרנס. הנאשם הותיר את המתלוננת חבולה פיזית אך גם חבולה נפשית כפי שדיווחה בתצהיר הנפגע ממנו עולה כי המתלוננת סובלת מחרדות, נוטלת כדורי הרגעה וזקוקה לא רק לניתוח פלסטי אלא גם לטיפול נפשי.

39. את מעשיו הסביר הנאשם בשלל נימוקים. המצב הכלכלי הקשה ששרר בבית אשר הביא להתדרדרות מערכת היחסים שלו עם רעייתו; האכזבה שחש ממי שאמורה הייתה לספק לו את שירותי המין; תחושתו כי נפל קורבן להונאה שעה שנדרש לשלם הגם שלא קיבל שירותי מין אותם הוא עצמו לא רצה; ולבסוף טען כי פעל מתוך הגנה עצמית שכן חש כי בטחונו מוטל בספק. שלל

נימוקים אלה לא רק שלא אוששו אלא שגם אם היה בהם גרעין של אמת, הרי שאין בהם כדי להצדיק ולו במעט את מעשיו החמורים של הנאשם, שאין ולא יכולה להיות כל הצדקה לפעולותיו אשר הביאו לפגיעה החמורה של המתלוננת ולנזק הכולל שנגרם לה.

מדיניות הענישה הנוהגת

40. המחוקק קבע ענישה של 6 שנות מאסר למבצעי עבירה של פגיעה כשהעברין מזוין. עונש זה מלמד על החומרה אותה מייחס המחוקק לעבירה שבנדון. בחינת הענישה הנוהגת מלמדת על כך שככלל, בתי המשפט גוזרים על מבצעי העבירות עונשי מאסר בפועל ואולם, במקרים מתאימים, מוטלים על הנאשמים גם עונשי מאסר קלים יותר ובמקרים המתאימים על דרך של עבודות שירות.

41. לצד הפסיקה אליה הפנו הצדדים ואשר לימדה על מנעד הענישה הרחב שבין הענישה המשמעותית, כדוגמת זו אליה הפנתה המאשימה, לבין ענישה מקלה למדי אליה הפנה ב"כ הנאשם, מצאתי להפנות למספר פסקי דין העוסקים במקרים דומים. עם זאת יובהר כי לא מצאתי מקרה הדומה בחומרתו למקרה שבפניי על הנסיבות הנוגעות לעיסוקה של הקורבן והנזק שנגרם לה. להלן הסקירה:

א. ת"פ (נצרת) 64144-05-21 **מדינת ישראל נ' אבראהים ארשיד** (2.12.21) - הנאשם, צעיר בן 19 נעדר עבר פלילי, הורשע בעבירות של **איומים ופגיעה כשהעברין מזוין**, לאחר **שדקר את המתלונן עם סכין בעורפו, וזה נזקק לטיפול רפואי שכלל סגירת הפצע על ידי קליפסים**. נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין **9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודת שירות ועד ל-22 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם נגזרו 13 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על תנאי, התחייבות ותשלום פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלונן**.

ב. רע"פ 3842/21 **גודייב נ' מדינת ישראל** (3.6.21) - המבקש הורשע בעבירה של **פגיעה בנסיבות מחמירות כשהעברין נושא נשק קר**. באותו מקרה הגיע המבקש למועדון בו עבדה בת זוגו, המתלוננת, כשהוא בגילופין, רכש בקבוק בירה מזכוכית ממנו שתה לסירוגין, ובשלב מסוים, לאחר שהתעמת עם המתלוננת מילולית על רקע חשדו כי היא בוגדת בו, **נטל את הבקבוק והשליכו לעברה בעודה בגבה אליו. הבקבוק פגע בראשה של המתלוננת וכתוצאה מכך נגרם לה חתך מדמם בקרקפת והיא פונתה לקבלת טיפול רפואי בבית חולים**. לתיק זה צורף תיק המייחס לנאשם היזק לרכוש לאחר שעל רקע ויכוח בעט הנאשם במראת צד של רכב וגרם לשבירתה. בית המשפט השלום הטיל על המבקש **13 חודשי מאסר בפועל**. ערעוריו של המבקש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות הערעור לבית המשפט העליון נדחו.

ג. רע"פ 2335/21 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.4.21) - המבקשת הורשעה בעבירות **איומים**

ופציעה בנסיבות מחמירות. על פי עובדות המקרה המבקשת איימה על המתלוננת ברצח, לאחר שזו הוכתה על ידי בנה של המבקשת וביקשה את עזרתה. **המבקשת אחזה בחולצתה של המתלוננת ושרטה בסכין בפניה ובבית החזה.** בית המשפט השלום קבע מתחם אשר נע בין **8 חודשים ל-20 חודשי מאסר**, עמד על מידת המסוכנות הגבוהה שנשקפת מהמבקשת לפי הערכת שירות המבחן, ודחה את המלצת האחרון להסתפק במאסר בדרך של עבודות שירות. **על המבקשת נגזרו 12 חודשי מאסר בצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.** ערעורה לבית המשפט המחוזי נדחה וכך גם הבקשה לרשות ערעור.

ד. רע"פ 489/21 ביטאו נ' **מדינת ישראל** (26.1.21) - המבקש הורשע בעבירת **פציעה בנסיבות מחמירות.** בעת ששהה בקיוסק בעיר נתניה ניגש אליו המתלון, דחפו והפילו ארצה. המבקש בתגובה **אחז בחפץ חד, התקדם לעבר המתלון אשר נסוג לאחור, ודקר אותו בבטנו, באופן שהסב לו שני פצעי דקירה.** בית משפט השלום קבע מתחם אשר נע בין **8 חודשים ל-20 חודשי מאסר**, ממנו מצא לחרוג לקולא על רקע המלצת שירות המבחן (חרף הרשעה קודמת של המבקש בגינה ריצה מאסר בפועל בן 8 חודשים), וגזר על המבקש **6 חודשי מאסר בעבודות שירות בצד צו מבחן ועונשים נלווים.** **בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי הרף הנמוך של מתחם העונש ההולם צריך להיות 12 חודשים** באומרו **"בשים לב לנזק שנגרם למתלון בפועל, כמו גם לפוטנציאל הנזק אשר עלול היה להיגרם כתוצאה מדקירתו פעמיים באזור רגיש בגופו - הרי שקיים צורך בהעברת מסר עונשי מרתיע".** מכיוון שערכאת הערעור איננה נוהגת למצות את הדין, **הסתפק בהחמרת עונש המאסר והעמדתו על 10 חודשים.** הבקשה לרשות ערעור נדחתה.

ה. רע"פ 8421/19 דהן נ' **מדינת ישראל** (24.12.19) - המבקש הורשע בעבירה של **פציעה כשהעברין נושא נשק קר ועבירה של איומים.** המבקש דקר את המתלון בעודו קטין באמצעות חפץ חד בגופו ובפניו, הטיח לבנה בראשו, והשמיע איומים כלפיו וכלפי חבריו. כתוצאה מכך נזקק המתלון לטיפול רפואי ולתפרים מרובים. בית-משפט השלום גזר עליו **27 חודשי מאסר בפועל ועונשים נוספים ובהם פיצוי בסך 30 אלף ש"ח.** ערעור שהגיש לבית-המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשת רשות ערעור לעליון.

ו. רע"פ 4574/17 אבו עראר נ' **מדינת ישראל** (23.8.17) - המבקש הורשע לאחר שמיעת הוכחות בביצוע עבירות **איומים ופציעה כשהעברין מזוין**, בכך שעל רקע מחלוקת עם המתלון דקר אותו המבקש בסכין בשוק רגלו השמאלית, באמת ידו השמאלית, בסמוך **לכתפו ובבטנו.** כתוצאה מכך איבד המתלון את הכרתו ופונה לבית חולים, ונגרמו לו פצע באורך 4 ס"מ באמתו השמאלית, פצע באורך 2 ס"מ בירכו ופצע בבטנו. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה אשר נע בין **10 ל-36 חודשי מאסר**, ועל רקע **עברו הפלילי המכביד של המבקש והתרשמותו השלילית של שירות המבחן**, גזר את עונשו **ל-15 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים.** ערעורו נדחה, וכך גם הבקשה לרשות ערעור.

ז. תפ 8171-05-14 **מדינת ישראל נ. שדיאל רבני** (לא פורסם) הנאשם הודה והורשע בגין

עבירות של **פציעה וחבלה כשהעברין מזוין** בנסיבות של **שבירת בקבוק על ראש המתלונן** אשר גרמו לו **לחתך בפנים ושבירת שן**. בית המשפט קבע מתחם הנע בין **14-30 חודשי מאסר והטיל על הנאשם עונש של 17 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים**.

ח. ת"פ (רמלה) 23384-10-16 **מדינת ישראל נ' לי אלגבי** (30.4.19) - הנאשם הורשע בעבירות של **פציעה כשהעברין מזוין ואיומים**, שבוצעו באמצעות **מספרים ושגרמו לחבלות ממשיות שהצריכו ניתוח דחוף ואשפוז**. על הנאשם הוטלו **20 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס ופיצוי בסך 20,000 ₪**.

ט. רע"פ 5655/13 **טל עמרם נ. מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.11.14) המבקש הורשע בעבירת **חבלה או פציעה כשהעברין נושא נשק קר**. בית המשפט המחוזי התערב בקביעת מתחם העונש ההולם וקבע כי זה נע בין **9 חודשים ל-24 חודשי מאסר בפועל** ועונשו הוחמר והועמד על **12 חודשים**. במקרה דנן הציע המתלונן למבקש לשתות עמו משקה אלכוהולי ובתגובה לכך תקף אותו המבקש וחבט בראשו באמצעות בקבוק משקה. הבקבוק נשבר על ראשו של המתלונן ולאחר מכן הטיח הנאשם את הבקבוק השבור בפניו של המתלונן וגרם לו לחתך עמוק בפניו. **בית המשפט קבע כי אין לקבל את הטענה שמתחם העונש ההולם צריך להתחיל במאסר לריצוי בעבודות שירות שכן זוהי ענישה מקלה מדי**. בר"ע על גזר דינו של בית המשפט המחוזי נדחתה.

42. לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה, הערכים החברתיים שנפגעו, מידת הפגיעה בערכים אלה ומדיניות הענישה הרווחת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם במקרה דנן **נע בין 22 חודשי מאסר בפועל ועד ל-36 חודשי מאסר בפועל**.

43. לא מצאתי נסיבות מיוחדות המצדיקות סטייה ממתחם העונש ההולם, לחומרה או לקולא.

קביעת העונש הקונקרטי

44. לאחר שקבעתי את מתחם העונש ההולם נותר להכריע בדבר מיקומו של הנאשם במתחם. בגזירת עונשו של הנאשם נתתי דעתי לשיקולים שונים ומגוונים - חלקם שיקולים הפועלים לטובת הנאשם ולהקלה בעונשו וחלקם הובילו למסקנה כי יש להחמיר עמו.

45. ראשית נתתי דעתי לכך שהנאשם **הודה והורשע ונטל אחריות על מעשיו**. הודייתו של הנאשם חסכה מהמתלוננת את מעמד מסירת העדות והחקירה הנגדית, אשר יש להניח כי היו מקשים עליה עד מאוד, לא כל שכן בשים לב למצבה הנפשי כפי שזה קיבל ביטוי בתצהיר הנפגע.

46. הנאשם **הביע חרטה** וטען כי הוא מצר על מעשיו וכי הוא מבקש לטפל בעצמו ולהשתקם.

47. הנאשם בן 25, **נשוי ואב לשני ילדים**, מתגורר בבית הוריו עם אמו ומשפחתו, **מתקיים מקצבת הבטחת הכנסה**, אינו עובד וסובל **מבעיה רפואית** המצריכה טיפול תרופתי ומעקב.
48. ולבסוף, לנאשם **רישום פלילי ישן** למדי משנת 2009 ובעבירה שאינה רלוונטית.
49. אל מול כלל שיקולים אלה, אשר פועלים לטובתו של הנאשם, נתתי דעתי ומשקל רב לחומרת מעשיו של הנאשם, אשר ברגע אחד של התקף זעם, פגע במתלוננת פגיעה חמורה, באמצעות חפץ חד, באופן אשר יכול היה לגרום לה לקפח את חייה ואשר לבטח שינה את מסלול חייה.
50. הנאשם לא רק פגע במתלוננת באמצעות בקבוק זכוכית בראשה ובחזה, אלא שבמעשיו גרם לה לחבלה חמורה אשר הובילה להכנסתה לניתוח ולהשלכות קשות של הפגיעה, עמן מתמודדת המתלוננת עד היום.
51. **תצהיר הנפגעת** לא הותיר מקום לספק בדבר הפגיעה החמורה שנגרמה למתלוננת. ניכר מדבריה כי מעשיו של הנאשם הותירו אותה לא רק פגועה פיזית, לא רק עם חבלות וצלקות, אלא גם במצב נפשי מורכב המצריך טיפול תרופתי ונפשי. המתלוננת אף נאלצה לעזוב את הדירה בה התגוררה בעת האירוע וכעת היא מתגוררת במלון. דבריה של המתלוננת בתצהיר הנפגע מלמדים ביתר שאת על הפגיעה רחבת ההיקף של הנאשם במתלוננת ובאורח חייה והכל בשל ויכוח פעוט בנוגע לתשלום עבור שירותים אותם הזמין הנאשם.
52. עוד נתתי דעתי ומשקל לאמור **בתסקיר שירות המבחן** אשר אינו בא בהמלצה טיפולית וממליץ על הטלת ענישה בדמות מאסר. הנאשם אמנם הודה והורשע ונטל אחריות על מעשיו, ואולם להתרשמות שירות המבחן הנאשם נוטה לצמצם את התנהלותו תוך שנותן הסבר "רציונלי" למעשיו. לנאשם קושי לבחון באופן מעמיק את הרקע לתחושותיו והתנהלותו כלפי המתלוננת, אשר באה לידי ביטוי באלימות כלפיה.
53. ולבסוף, הנאשם לא עבר כל הליך טיפולי ומכאן שמסוכנותו נותרה כשהייתה.

סוף דבר

54. לאחר שנתתי דעתי לתיקון 113 לחוק העונשין ולטיעוני הצדדים, לשיקולים לחומרה ולקולא ולכלל הנתונים שהובאו בפני, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בפועל למשך 24 חודשים**, בניכוי ימי מעצרו על פי חישובי שב"ס.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע ובכלל זאת עבירות איומים, וזאת החל מיום שחרורו ממאסר.

עמוד 12

ג. **פיצוי** על סך 20,000 ₪ למתלוננת, ע"ת מספר 1. התשלום הראשון, בגובה של 3,000 ₪, ישולם ביום 1.12.22. היתרה בסך של 17,000 ₪ תשולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, שהראשון בהם 30 ימים לאחר שחרורו של הנאשם ממאסר. המאשימה תמציא למזכירות בית המשפט את פרטי חשבון המתלונן בתוך 30 ימים מהיום.

ניתן צו כללי למוצגים.

הטלפונים שנתפסו במסגרת מעצרו של הנאשם יושבו לידי הנאשם או למי מטעמו (2 מכשירי אייפון).

המוצגים יחולטו/יושמדו/יושבו לבעליהם על פי החלטת קצין משטרה.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/הפיצוי כעבור שלושה ימים מיום מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

· **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

· **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון 35592* או בטלפון מספר 073-2055000;**

· **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום)

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ט' אלול תשפ"ב, 05 ספטמבר 2022, בהעדר הצדדים.